

VRAGEN EN KORTE MEDEDEELINGEN.

Een Ijsvogelhuishouding. Na een lange ochtendwandeling door het bosch op het landgoed Duindigt belandde ik op een kleine zanderij, waar steeds zand werd weggehaald voor dagelijks gebruik. Talrijk was het aantal graafbijtjes, die haar huisvesting in den steilen kant van de afgraving hadden gemaakt. Toen ik dit zag besloot ik het kleine volkje eens gade te slaan en zette me bij hun verblijfplaats neer. Toorts groeide met hun mooie wollige bladen op de afgezande plaats met het reigersbekje als ondergroei, even verder stond een braamenwildernisje, dat een prachtige schuilplaats bood voor de konijntjes die hier huisden. Opeens werd mijn aandacht getrokken door een roodstaartwifje, dat brutaal dicht bij me dorst te komen. Spoedig kwam ik er achter, met welke bedoeling zij hier kwam. Niet ver van mij af kwam een rupsdooder aan martelen met een groene rups als slachtoffer, dan probeerde hij eens met zijn buit te vliegen, dan weer sleepte hij het. Nu liet hij het in de steek en liep er in een kring om heen, het roodstaartje maakte van dit oogenblik gebruik, pikte de rups op en ging er met zijn gestolen buit vandoor. Tevergeefs had de mooie rupsdooder geploeterd, om zijn geslacht te doen voortbestaan.

Een schelle kreet klonk er, een vogeltje groen met rood vloog me dicht voorbij, het keerde terug en liet nog steeds zijn schel geluid hooren. Het was het prachtige ijsvogeltje met zijn kleurenpracht en zijn leuken grooten kop. Het kwam opeens in mijn gedachte op, dat het ijsvogeltje hier zijn nest wel eens kon hebben, ofschoon deze plaats wel zoo wat 200 m van het water verwijderd lag. Ik besloot me in het nabijgelegen berkenboschje verdekt op te stellen. Het was daar een mooie gelegenheid, want het boschje was omzoomd met kruipwilg, die een prachtige schuilplaats bood. Spoedig zat ik daar en wachtte met den kijker gewapend de komst van het ijsvogeltje af, dat niet langer dan ± 2 min. op zich liet wachten. Daar kwam de vliegende smaragd aan en zette zich neer op een vooruistekenden eikentak dicht bij den steilen kant, liet een paar maal zijn schelle geluidje hooren en verdween toen blimsemvlug in een gat. Dus ik had een nestje gevonden van een ijsvogeltje, voor het eerst van mijn leven. Ik kroop achter naar het boschje om zoo ongemerkt weg te komen om later het nestje eens van nabij te zien. Voordat ik er uit was hoorde ik zijn schelle kreet alweer. Had het vogeltje me ontdekt? Even bleef ik stil staan en het vogeltje verdween in het eikenhout.

Nu moest ik het nest zien. Het was een vrij lange pijp van ± 70 a 80 cm lang, die naar het nestje voerde, zoodat van het nest zien natuurlijk geen sprake was; de weg daarheen werd steeds nauwer en lag bezaaid met fijne vischgraatjes en uitwerpselen van het vogeltje. Ook buiten de nestpijp lagen talloze kleine vischgraatjes. Verder besloot ik het nest zoo min mogelijk te bezoeken, zoodat het ijsvogeltje zijn huishouding tot een goed einde kon brengen.

Een week later heb ik hem zien visschen in een nabijgelegen zwemvijver. Hoofdzakelijk vischte hij toen boodsmannetjes, welke hij eerst naar het scheen dood sloeg op de zwemplank, die tot midden in den vijver reikte.

Twee dagen later (11 Juli) vertelde de timmerman van Duindigt me, dat hij daar boven de sloot de ijsvogel met drie jongen had zien zitten, de oude vloog spoedig weg terwijl de jongen nog bleven zitten, de jongen, die hij goed gezien had waren niet zoo mooi van kleur, vertelde hij me. Toen ik dit wist, moest ik weer eens naar het nest kijken. Voor in de pijp lag een onbevrucht eitje. Het nest zelf wilde ik er niet uitgraven. Eén ding is jammer, dat ik de jongen nooit te zien heb gekregen.

Ik hoop, dat de jonge visschers voorspoedig op zullen groeien, al is het wel wat laat in den tijd.
den Haag, 20 Aug. GERRIT DE BEURS.

Kraanvogel. Mogelijk interesseert het U, dat ik hier in de onmiddellijke omgeving van Assen gisteren een kraanvogel waarnam. Hij pikte wat op een pas ontgonnen akkertje, dat aan de hei grensde. Hij was weinig schuw, zoodat ik hem tot op ± 30 m kon naderen. Eerst dacht ik met een reiger te doen te hebben, doch toen ik dicht bij kwam zag ik de witte en donkere vlekken bij den hals. Het „pluimige” bij zijn staart was niet sterk ontwikkeld (mogelijk een jong of een wijfje?) Toen hij wegvloog, strekte hij zijn hals recht naar voren en de poten achterwaarts, wat mijn laatsten twijfel weg nam.

Assen, 17 Sept. '36.

J. M. A. KROES.

Trek van Gamma-uil. Donderdag 10 September en eenige volgende dagen had ik een ongevoen groote hoeveelheid gamma-uiltjes (pistooltjes) op mijn phloxen. Op een gegeven oogenblik telde ik er zestig op twaalf planten. Ze vlogen den heelen dag tot laat in den avond. In Thijsse's hof wemelde het er ook van en daar bevljigtigen ze zich om honig te halen uit de eerstejaars Groote Teunisbloemen. Zijn er wellicht elders ook zulke groote zwermen gezien? En hoe is het gegaan met *Macroglossa stellatarum*? Die krijg ik anders in September geregeld te zien, maar ditmaal niet.

JAC. P. TH.